

Sygn. akt V U 915/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2018 r. w Legnicy

sprawy z wniosku Z. Ż.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania Z. Ż.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 7 września 2017 r.

znak (...)

I. **zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 7 września 2017 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy Z. Ż. prawo do emerytury pomostowej od dnia 17 lipca 2017 roku,**

II. **stwierdza, iż organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia.**

SSO Regina Stępień

Sygn. akt VU 915/17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 7 września 2017r. odmówił Z. Ż. prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu organ rentowy podał, że ubezpieczony nie spełnia przesłanek z art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, gdyż po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Nie został on bowiem od 1 stycznia 2009r. zgłoszony jako pracownik zatrudniony w szczególnych warunkach, a co za tym idzie nie zostały opłacone składki na Fundusz Emerytur pomostowych.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył Z. Ż., wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu wskazał, że spełnia wszystkie przesłanki do uzyskania prawa do emerytury pomostowej, był bowiem zatrudniony w:

- Przedsiębiorstwie (...) w B. - w okresie od 2 maja 1977r. do 31 lipca 1992r. na stanowisku pomocnika maszynisty koparki, mechanika napraw pojazdów samochodowych oraz maszynisty pojazdu technologicznego,

- (...) Kopalniach (...) – w okresie od 6 kwietnia 1993r. do 31 sierpnia 1997r. na stanowisku kierowcy samochodu technologicznego – mechanika sprzętu ciężkiego

- (...) Spółce z o. o. w N. – w okresie od 1 września 1997r. do 10 maja 2013r. na stanowisku kierowcy samochodu technologicznego

i wykonywał w tym czasie prace polegające na wydobywaniu, obróbce i przeróbce surowców skalnych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie. W uzasadnieniu powołał te same okoliczności, które zostały wskazane w uzasadnieniu skarżonej decyzji. Przy czym sprecyzował je w ten sposób, iż uznał wnioskodawcy jako okresy pracy w szczególnych warunkach zatrudnienie od 15 listopada 1977r. do 1 września 1991r., od 1 listopada 1991r. do 21 listopada 1991r., oraz od 1 września 1997r. do 31 grudnia 2008r. (z wyłączeniem okresów zasiłków chorobowych). Nie zaliczył natomiast okresów pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach pomostowych od 1 stycznia 2009r. bowiem wnioskodawca nie został zgłoszony jako pracownik wykonujący prace w szczególnych warunkach z tej ustawy i nie zostały przez pracodawcę uiszczone z tego tytułu składki na Fundusz Emerytury Pomostowych.

Sąd ustalił:

Wnioskodawca Z. Ż. urodził się (...), z dniem (...) ukończył 60 lat. Ma rozwiązany stosunek pracy. Na dzień 1 stycznia 1999r. wykazał 35 lat, 8 miesięcy i 11 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Organ rentowy uznał mu przy tym jako okresy pracy w szczególnych warunkach zatrudnienie od 15 listopada 1977r. do 1 września 1991r., od 1 listopada 1991r. do 21 listopada 1991r., oraz od 1 września 1997r. do 31 grudnia 2008r. (z wyłączeniem okresów zasiłków chorobowych).

Dnia 17 lipca 2017r. wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę pomostową. Rozpoznając go, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. skarżoną decyzją z 7 września 20017r. odmówił mu prawa do tego świadczenia.

(bezsporne)

W zakwestionowanym przez organ rentowy okresie od 1 stycznia 2009r. do 10 maja 2013r. wnioskodawca był zatrudniony w (...) Spółce z o.o. w N. na stanowisku kierowcy samochodu technologicznego. Wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace przy wydobywaniu, obróbce i przeróbce surowców skalnych. Takie same prace wykonywał w okresie od 15 listopada 1977r. do 1 września 1991r., od 1 listopada 1991r. do 21 listopada 1991r., oraz od 1 września 1997r. do 31 grudnia 2008r. (z wyłączeniem okresów zasiłków chorobowych), które pracodawcy, a za nimi organ rentowy, kwalifikowali jako praca w szczególnych warunkach.

Dowody :

- akta emerytalne: wniosek, decyzja, świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych

- akta osobowe wnioskodawcy – angaże, świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych, świadectwo pracy, angaże, zaświadczenia lekarskie

Sąd zważył:

Odwołanie jest uzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych, z uwzględnieniem art. 5-12, emerytura pomostowa przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki: urodził się

po dniu 31 grudnia 1948 r.; ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat; osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn; ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn; przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS; po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3; nastąpiło rozwiązanie z nim stosunku pracy.

Przesłanki te są jednoznaczne. Przepisy te nie wskazują, by warunkiem uzyskania przez ubezpieczonego prawa do emerytury pomostowej było opłacanie przez pracodawcę za dany okres składek na Fundusz Emerytur Pomostowych. Dla oceny uprawnień wnioskodawcy wystarczające jest ustalenie, iż wykonywał on prace w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy po 31 grudnia 2008r. Taką zaś wnioskodawca wykonywał. Jak bowiem wynika z analizy dokumentów zawartych w aktach osobowych (bliżej wskazanych w ustaleniach faktycznych) będąc kierowcą samochodu technologicznego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował przy wydobywaniu, obróbce i przeróbce surowców skalnych (granitu) w okresie od 1 stycznia 2009r. do 10 maja 2013r. w załączniku nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych pod poz. 2 – czyli prace udostępniające lub eksploatacyjne związane z urabianiem minerałów skalnych.

Mając na uwadze powyższe, wobec niesporności pozostałych przesłanek z art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję, przyznając wnioskodawcy prawo emerytury pomostowej od dnia 17 lipca 2017r., tj. od dnia złożenia wniosku.

W punkcie II wyroku Sąd stwierdził, iż organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia.

Zgodnie z art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, że jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

Zgodnie z treścią art. 118 pkt. 1a ustawy emerytalnej, znajdującym odpowiednie zastosowanie do emerytur pomostowych (art. 28 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych), w przypadku ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego – organ rentowy wydaje decyzję w terminie 30 dni, przy czym za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się dzień wpływu do Zakładu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Istotnym dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy było zatem ustalenie, czy organ rentowy przekroczył termin do ustalenia prawa wnioskodawcy do emerytury.

Analizując materiał dowodowy zgromadzony w sprawie Sąd ustalił, że wydając zaskarżoną decyzję, organ rentowy nie popełnił błędu, skutkującego odpowiedzialnością za opóźnienie w przyznaniu wnioskodawcy świadczenia. W rozpoznawanej sprawie wszystkie okoliczności niezbędne do przyznania wnioskodawcy prawa do żądanego świadczenia zostały wyjaśnione na etapie postępowania sądowego, w którym nie obowiązują ograniczenia dowodowe istniejące w postępowaniu administracyjnym. Dopiero bowiem analiza złożonych do akt ubezpieczeniowych o świadectw pracy i dokumentów zawartych w aktach osobowych wnioskodawcy pozwoliła na dokonanie oceny, że wnioskodawcy przysługuje prawo do emerytury.

Stąd orzeczono jak w punkcie II wyroku.